

Sygn. akt VII U 2355/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 2 września 2013 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 31 maja 2017 roku.

VII U 2355/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 2 września 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił A. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres.

W odwołaniu od tej decyzji A. K. podniosła, że nie jest zdolna do pracy ze względu na zły stan zdrowia, a decyzja jest krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 31 lipca 2013 roku stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, ze m.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nie składkowy, niezdolność do pracy powstała w okresach wymienionych w ust. 3 albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

A. K. urodzona (...) w okresie od 19 stycznia 1992 r. do 31 lipca 2013 r. była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Kolejny wniosek o przyznanie prawa do renty złożyła w dniu 19 czerwca 2013 roku.

W celu ustalenia, czy wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii lekarzy: psychiatry, psychologa, diabetologa, gastrologa i neurologa.

Biegli lekarze w swych opiniach rozpoznali u skarżącej: zaburzenia depresyjne, nawracające, zaburzenia nerwicowe, cukrzycę typu II, otyłość, i uznali, że jest ona częściowo niezdolna do pracy nadal do 31 maja 2017 roku (opinie – karta: 12-13, 25-26, 33-34a.s.).

W uzasadnieniach opinii biegli podnieśli, że wyłącznie stwierdzone schorzenia psychiatryczne powodują nadal niezdolność do pracy w stopniu częściowym do dnia 31 maja 2016 roku.

Pozwany ZUS złożył zastrzeżeń do treści opinii biegłego lekarza psychiatry. W oparciu o nadesłaną dodatkową dokumentację leczenia skarżącej Sąd dopuścił dowód z opinii nowego zespołu psychiatry i psychologa. Biegli w opinii z dnia 20 maja 2015 roku rozpoznali u wnioskodawczyni zaburzenia depresyjne nawracające i podzielili w pełni opinię pierwszego zespołu biegłych uznając, że wnioskodawczyni jest nadal częściowo niezdolna do pracy do dnia 31 maja 2017 roku (opinia k. 61-61 a.s.).

Strony nie złożyły zastrzeżeń do treści tej opinii.

Sąd podzielił opinie biegłych, bowiem wydane zostały po przeprowadzeniu bezpośredniego badania klinicznego wnioskodawczyni, poprzedzone zostały analizą dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach.

Opinie są wnikliwe, rzeczowe i zawierają stosowne uzasadnienia.

W świetle opinii biegłych psychiatrów i psychologów, które Sąd podzielił wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 31 maja 2017 roku, spełnia też pozostałe warunki do uzyskania prawa do renty na dalszy okres, bowiem do dnia 31 lipca 2013 roku była uprawniona do renty.

Wobec powyższego Sąd uznał, że wnioskodawczyni spełnia łącznie warunki do uzyskania prawa do renty wymienione w art. 57 cytowanej ustawy

i zmienił zaskarżoną decyzję przyznając prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2013 roku do dnia 31 maja 2017 roku zgodnie z opiniami biegłych psychiatrów i psychologów.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o wyżej wymieniony przepis,

w zw. z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł, jak w sentencji.